

Nr 60.

Av herr **Hallén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 86, med förslag till förordning om statlig nöjesskatt.

I propositionen nr 86 har Kungl. Maj:t förklarat det vara nödvändigt att i nu rådande statsfinansiella läge, vid sidan av ny eller skärpt beskattning på andra områden, taga i anspråk även den möjlighet till ökade statsinkomster, som kan beredas genom införande av en statlig nöjesskatt vid sidan av den kommunala. Det i anledning härav framlagda förslaget till förordning om statlig nöjesskatt har utformats i nära anslutning till gällande bestämmelser om kommunal nöjesskatt. Denna senare är emellertid icke obligatorisk, utan vederbörande kommun bestämmer själv om sådan skatt skall uttagas. »Av praktiska skäl» har det i propositionen befunnits »motiverat» att icke låta den tilltänkta statliga nöjesskatten utgå i alla kommuner utan endast i dem, där kommunal nöjesskatt uttages. Undantag har endast befunnits i så måtto påkallat från denna regel, att statlig nöjesskatt även ansetts böra utgå i kommun, som efter ingången av december månad 1939 beslutat om upphörande av den kommunala nöjesskatten. Enligt vad som framhållits i propositionen får en sådan begränsning av beskattningen ur statsfinansiell synpunkt antagas vara av underordnad betydelse, alldenstund beskattningsbara nöjestillställningar endast i jämförelsevis ringa utsträckning skulle förekomma i kommuner, som ej uttaga nöjesskatt. Emellertid är detta betraktelsesätt ägnat ingiva principiella betänkligheter. Det måste nämligen anses vara ett för frågan om utgåendet av en skatt till staten ovidkommande förhållande, om vederbörande kommuner beslutat att kommunal nöjesskatt skall utgå eller icke. Den föreslagna statliga nöjesskattens uttagande skulle därför enligt propositionen i viss mån erhålla en prägel av godtycke. Följden av dess genomförande skulle också bliva en bristande likformighet vid behandlingen av medborgarna. Ett dylikt förfaringssätt kan emellertid icke anses stå i god överensstämmelse med vår konstitutionella rätts allmänna grunder. En statlig nöjesskatt bör därför konstrueras så, att den drabbar medborgarna, oavsett om vederbörande kommuner uttaga kommunal nöjesskatt eller ej. Något avgörande praktiskt hinder torde icke heller föreligga mot att den föreslagna nöjesskatten uttages på sådant sätt, eftersom denna redan enligt propositionen för vissa — må vara sällsynta — fall tänkes skola utgå även där kommunal nöjesskatt icke längre uttages. På grund av vad sålunda anförts hemställs,

att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i det i propositionen nr 86 framlagda förslaget till förordning om

statlig nöjesskatt, att sådan skatt skall utgå oavsett om kommunal nöjesskatt uttages i kommunerna eller icke; samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderliga textändringar.

Stockholm den 1 december 1939.

Harald Hallén.
